

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 26 april 1993

in zaak C-386/92 (verzoek van de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin Automobiles — Maison du deux roues, rechter bij het Tribunal de commerce de Romans, om een prejudiciële beslissing): Monin Automobiles tegen Maison du deux roues ⁽¹⁾

(Niet-ontvankelijkheid)

(93/C 178/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-386/92, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin Automobiles — Maison du deux roues, rechter bij het Tribunal de commerce de Romans, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30 en 85 van het EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, President; C. N. Kakouris, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg en J. L. Murray, kamerpresidenten; G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Díez de Velasco, P. J. G. Kapteyn en D. A. O. Edward, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: J.-G. Giraud, op 26 april 1993 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Gelet op de door de rechter-commissaris belast met de vereffening van Monin bij beschikking van 14 oktober 1992 voorgelegde vragen, is het verzoek om een prejudiciële beslissing niet-ontvankelijk.

⁽¹⁾ PB nr. C 310 van 27. 11. 1992.

Verzoek van het Arbeitsgericht Bremen van 5 mei 1993 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. Freers en H. Speckmann en Deutsche Bundespost

(Zaak C-278/93)

(93/C 178/07)

Het Arbeitsgericht Bremen — Kammer 7 — heeft bij beschikking van 5 mei 1993, ingekomen ter griffie van

het Hof van Justitie op 14 mei 1993, in het geding tussen E. Freers en H. Speckmann en Deutsche Bundespost, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vormt de economisch aan de werknemer of de werknemster toekomstige vergoeding voor de in een wettelijk geregelde werknemersvertegenwoordiging verrichte werkzaamheden, een beloning in de zin van de bepalingen van Gemeenschapsrecht inzake gelijke beloning van mannen en vrouwen (artikel 119 van het EEG-Verdrag, Richtlijn 75/117/EEG van de Raad van 10 februari 1975 ⁽¹⁾)?
2. Zo ja, is het feit dat naar nationaal recht de werkzaamheden in een werknemersvertegenwoordiging niet worden bezoldigd, maar dat in beginsel het loondervingsbeginsel geldt, een objectieve grond voor ongelijke behandeling die niets uitstaande heeft met discriminatie van vrouwen?
3. Zo het antwoord op vraag 2 ontkennend luidt, is het een dergelijke objectieve grond voor ongelijke behandeling, dat aan deeltijdwerknemers voor de deelneming aan een de gehele dag durende cursus weliswaar enkel het loon overeenkomstig hun deeltijdarbeid wordt doorbetaald, maar anderzijds aan dergelijke werknemers, die in wezen overuren verrichten, deze overuren worden uitbetaald, ook als de duur van de cursus overeenkomt met de normale werkdag?

⁽¹⁾ PB nr. L 45 van 19. 2. 1975, blz. 19.

Verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main van 10 juni 1992 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen N. Lieber enerzijds en W. S. Göbel en S. Göbel anderzijds

(Zaak C-292/93)

(93/C 178/08)

Het Oberlandesgericht Frankfurt am Main — 19de Zivilsenat — heeft bij beschikking van 10 juni 1992, inge-

komen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 mei 1993, in het geding tussen N. Lieber enerzijds en W. S. Göbel en S. Göbel anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Valt de compensatie wegens genoten voordelen van een woning na een nietige eigendomsoverdracht ook onder de in artikel 16, lid 1, van het Executieverdrag geregelde materies?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 19 mei 1993 in het geding E. Debouche tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, te Rijswijk

(Zaak C-302/93)

(93/C 178/09)

Het Gerechtshof te 's-Gravenhage heeft bij uitspraak van 19 mei 1993, ingekomen ter griffie van het Hof van Jus-

titie op 1 juni 1993, in het geding E. Debouche, te Dour (België), tegen Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, te Rijswijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Hoe moeten de — met name onder . . . vermelde — bepalingen van de Zesde en van de Achtste Richtlijn⁽¹⁾ in hun onderlinge samenhang worden uitgelegd teneinde het . . . nader aangeduide verzoek om teruggaaf van omzetbelasting⁽²⁾ te kunnen beoordelen?

⁽¹⁾ Artikel 3, onder b), en artikel 5, eerste alinea, van de Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad van 6 december 1979 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen (PB nr. L 331 van 27. 12. 1979, blz. 11), in samenhang met artikel 17, tweede lid en derde lid, onder a), van de Zesde Richtlijn 77/338/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1).

⁽²⁾ Verzoek ingediend door een in België gevestigde advocaat wiens werkzaamheden in België vrijgesteld zijn van omzetbelasting, en strekkende tot teruggaaf van Nederlandse omzetbelasting betaald ter zake van een in Nederland geleaste auto welke hij uitsluitend in België ten behoeve van zijn werkzaamheden als advocaat gebruikte.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 8 juni 1993

in zaak T-50/92: G. Fiorani tegen Europees Parlement⁽¹⁾

(Ambtenaar — Overplaatsing/nieuwe tewerkstelling — Maatregel ter organisatie van diensten — Verkapte tuchtmaatregel — Bezwarend besluit)

(93/C 178/10)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak T-50/92, G. Fiorani, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Munsbach (Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Fiduciaire

Myson, Rue Glesener 1, tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. Campinos en J. Pantalís), betreffende enerzijds de nietigverklaring van de nota van 15 oktober 1991 naar luid waarvan verzoeker is „overgeplaatst” van de dienst „postsortering” naar de „bodedienst”, en voor zoveel als nodig, van het besluit van 24 maart 1992 tot afwijzing van verzoekers klacht, en anderzijds tot vergoeding van de beweerdelijk door verzoeker geleden immateriële schade, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: C. W. Bellamy, Kamerpresident; H. Kirschner en A. Saggio, rechters; griffier: H. Jung, op 8 juni 1993 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
2. Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB nr. C 189 van 28. 7. 1992.